

عنوان مقاله:

بررسی باهم آبی واژگانی در آثار منظوم و منثور مولانا در چارچوب نظریه نقش گرای

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و زبان شناسی، دوره 5، شماره 10 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سید علی میر عمادی - دانشگاه علامه طباطبایی

مهناز کربلائی صادق - دانشجوی دکترای زبان شناسی همگانی دانشگاه آزاد اسلامی- واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

در این مقاله نگارندگان باتوجه به ارتباط نزدیک زبان شناسی و ادبیات از یک سو و نیز کارآییدستاوردهای زبان شناختی در زمینه شناخت و فهم بهتر متون ادبی کلاسیک از سوی دیگر، نظیر آثار مولانا، ابتدا با مروری بر مطالعات انجام شده در زمینه باهم آبی (ترکیب های واژگانی) از رویکرد های مختلف معنایی، ساختوازی و نحوی از سوی زبان شناسان غیر ایرانی و ایرانی، به بررسی دادهای تحقیق می پردازند. شایان ذکر است که محور اصلی در این پژوهش بررسی ترکیب های باهم آبی و ساختار دستوری آن ها در این آثار بزرگ ادب فارسی و سپس بررسی میزان کارآبی و کاربرد آن ها در فارسی امروز و شناخت نوآوری های مولانا در زمینه باهم آبی است. در این راستا، روشی که در این مقاله از آن بهره گرفته شده است توصیفی- تحلیلی است. به این منظور ابتدا، باهم آبی های موجود در شش دفتر مثنوی معنوی و کتاب فیه مافیه مورد تجزیه و تحلیل ساختاری قرار گرفتند و سپس این داده ها با باهم آبی های مورد کاربرد در فارسی امروز مورد مقایسه قرار گرفتند که نتایج تحقیق نشان می دهند در فارسی امروز، باهم آبی های صفتی و سپس باهم آبی های عطفی با بیشترین بسامد وقوع از بیشترین کارآبی برخوردارند. اما، در آثار مولانا الگوی غالب در ساخت باهم آبی ها، ترکیب های مفعولی بوده است که این خود تغییر در الگوی ساختاری این ترکیب های واژگانی را نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

باهم آبی، باهم آبی واژگانی، باهم آبی متداعی، ترکیب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581043>

